

ne more izvoliti njegov oče ali jerob, namest tistega, ki ima kuratorja, ne njegov kurator, namest žene ne mož.

2. Vojaki ali soldatje, dokler so pri vojaščini. Sèm pa ne grejo tisti soldatje, ki imajo pension, in pa tisti, ki so sami vojaščini slovó dali in so še vojaško ime obdržali. K poslednjim se štejejo vsi oficirji, ki so s tem pristavkom vojaščino zapustili, da jim se ima soldaško ime pustiti.
 3. Srenjski vradniki in služabniki. Srenjske vradnike in služabnike postava zato prepové voliti, ker bi jih sicer upanje, da bojo za odbornike izvoljeni, znalo zapeljati, da bi se temu ali unemu prilizovali, drugim bi pa krivico delali.
 4. Tisti, kateri iz ubožne kase pomoč dobivajo ali v kaki siromašnici živé. Siromašnice imenujejo po mestih hiše, v katerih siromaki prebivajo. Na dalje se ne morejo voliti pôsli, postavim hlapci, pastirji itd. in vsi tisti, kateri od zaslužka na dan ali na teden živé. To so tisti, ki za dneve ali tednine delajo.
 5. Tisti, ki niso avstrijski državljani, to je, ljudje, ki slišijo pod kakošnega družega cesarja, kralja itd.
- b) Kteri srenjci se ne smejo za srenjske odbornike izvoliti.

Za srenjske odbornike se ne smejo izvoliti:

1. Tisti, ki so srenji kaj dolžni, in ji o pravem času ne plačajo.
2. Tisti, katerim je bilo srenjsko premoženje ali kaka srenjska naprava v gospodarstvo izročena, pa še od tega rajtenge niso dali.
3. Tisti, katerim je kant napovedan. Ti se ne smejo voliti, dokler se ne skaže, ali so po svoji nerodnosti ali po nesreči na kant prišli. Če so sami krivi, da so na kant prišli, se ne smejo nikoli več voliti, če je pa gosposka spoznala, da jih je nesreča na kant spravila, se smejo spet voliti.
4. Tisti, ki jih je gosposka zavoljo kakega nepoštenega djanja obsodila, da se imajo štrafati. (Dal. sl.)

Zdravilska skušnja.

Da lasje na glavi na novo zrastejo.

Včasih tudi dobra skušnja kaj velja. Taki, ki nočejo radi plešci ostati, naj me pazno poslušajo: Če si lasé na glavi zgubil, vzemi rudečo čebulo; speči jo v žerjavici, kakor repo; daj, naj se pečena nekoliko ohladi, in maži si z njo golo glavo vsaki dan dvakrat. Vidil boš, da ti lasje v treh ali štirih tednih spet rasti začnejo. — To mi je povedal stari kmet, Zagorec, kteremu so po čebuli lasje vnovič zrastli. Matevže.

Opazka vredništva. Plešastim se priporoča marsikaj; vsak vé kaj boljšega. Če hočejo lasje rasti, rastejo sami po sebi; če nočejo, jih ne bomo potegnili iz kože. Po boleznih rastejo radi sami; kar pa leta vzamejo, ne bo povernila ne čebula, ne presno lanéno olje, ne rakova voda itd. S tem pa nočemo reči, da bi čebula ne pomagala včasih, da lasje rastejo hitreje.

Kdo je za vojaka pripraven, kdo ne?

(Konec).

Napake herbtanca. Kdor ima zlo skrivljen ali pa razklan ali zlomljen herbtanec, — komur kak vretenec gujije, — kdor ima tako visoke ali povežne rame, da je gerdo viditi, ali pa take kolke, — ali pa prav ozke, plošnate, vderte persi, kurje persi itd.

Na spolovilih. Kdor je dvoják (obojíc), — komur možka žila vsa ali skor vsa manjka, — komur obe modi (oboje jaje) manjka in mnoge druge napake na teh delih ima, — kdor ne more vode deržati itd.

Na rokah in nogah oprostijo človeka vse velike napake in neozdravljive bolezni. Na rokah: komur en perst ali en člen na perstu manjka; le na srednjem perstu nič ne dé, če nohtnega člena nima; kdor ima roko popačeno, da ni za nobeno rabo. Na nogah: kdor ima zlo otekle žile in veliko takih žil po nogah, neozdravljive rane na njih; kdor ima eno krajšo nogo; komur so vsi persti na nogi zarašeni; komur kak perst na nogi manjka; le to nič ne dé, če nima četrtega persta; vse druge velike popake nog, da človek ni dober za hojo; komur se nogé tako zlo potijo, da smerdí in je koža na nogah zavoljo tega oguljena in boleča; kdor ima nogo v kepo zrašeno, ali tako kakor koujsko kopito, ali kdor je švaplja ali ploskonožec, to je, kdor ima tako nogo, da podplat (stopalo) na notranjem robu ni toliko votel, da bi se dal perst med stopalo in med tla vtakniti. Tako imenovana široka noga pa še ni plošnjata noga, ako nima ravno imenovanih znamenj, — kdor je švedrast v kolenih.

Mnogo družih bolezin je še celega života, po katerih človek ni za vojaka, če je namreč vès slab ali bolehen, pretolst, kdor ima neozdravljivo bolezen na polti, kogar božjast lomi, božje meče, ki se trese, kdor je mertuden, ni zdrave pameti itd.

To so napake in bolezni, ki po postavi človeka za vselej oprostijo vojaščine.

Misli o starobilnosti Ilircov.

O starobilnosti Ilircov se nahajajo različne mnenja; vendar večji del zgodovinarjev pravi, da je neki vojvoda Ilir njim ime dal. Dvomljivo je le njegovo pokolenje, ker se ne vé za pravo: ali je bil Japetov sin ali njegov unuk? Starodaven pisatelj¹⁾ omeni v svoji knjigi, da je Ilir sin bil Istra, in Aventin nam dopoveduje, da je Ister sin bil Ebra, namreč: Tuisko je poslal Istra, Ebrovega sina z naselniki v deželo, ktera se je po njem imenovala Istria, prebivavci pa Istrijani.²⁾

Pa kdo je Ebrov oče bil, se ne more do dobrega dognati.

Dozdeva se nam, da je Javanov pokolenik, ki je bil Japetov sin. Japet je pa bil osnovavec Joncev na primorji male Azije in drugih Gerkov, kakor sv. Jeronim, Eusebi in Flavi³⁾ pišejo. Še dandanašnji imenujejo židovi (judje) gerško deželo „Jovan“.

Pred ko Ilirsko pokolenje razvijemo, pogledjmo še v Mozesove knjige, v katerih nam on sledeče priobčuje: „Jovan je imel štiri sinove: Elisa, Tharsis, Cethim in Dodanim.“⁴⁾

Pri naši preiskavi bomo samo o Cethimu in Dodanimu obširniše govorili in sicer najprej o Cethimu. Ta je bil tretji Javanovih sinov in praotec Gerkov, kateri so se po njem Cecii ali Cicii (Citii) imenovali. Pa tudi otok Ciper se imenuje pri Epiphanio „Citium“ z vsemi otoci v joniškem in jadranskem morji, kakor Flavi piše.⁵⁾ Mesto „Cethis“ se najde v Cilicii⁶⁾, reka „Cithius“ pri Troji.⁷⁾ Ravno tako omenja Strabon in Plini otok v egejskem morji.⁸⁾ Tudi v Italii nahajamo po Dionizu Halik. mesto „Cecia“ (Cetia) in reko „Cetus“ blizu Kume.

Da so takošne imena v naših krajih hribi in mesta imeli, bomo s sledečim dokazom razsvitili:

Že Rimcom je bilo dobro znano pogorje „Cetius“, ktero se razprostira od Donave skoz Avstrijsko in Štirsko do Emone. Ptolomaj imenuje prebivavce spodnje Avstrije na ogerski meji „Cythos“ in po njih otok „insula Cithorum“ (Schütt).⁹⁾ Nekdanjšno mesto „Cetio Norici“ (Zeiselmauer) je utegnilo od „mons Cetius“ svoje ime dobiti, ker zgodovinarji in zemljopisatelji srednjega veka imajo „Cetius murus“.

¹⁾ Berosus Chaldaeus. ²⁾ Aventini annal. lib. 2. ³⁾ Eusebii Chron. sacr. tab. 1., Josephi Flavii antiquit. Jud. lib. 1. cap. II. ⁴⁾ Genesis cap. 10. ⁵⁾ Flav. Jos. Antiq. Jud. lib. 1. cap. II. ⁶⁾ Ptolom. lib. 5. cap. VIII. ⁷⁾ Plinius lib. 5. cap. 30. ⁸⁾ Strabo lib. 10. et Plinius lib. 4. cap. 12. ⁹⁾ Ptolom. geogr. lib. 2 cap. 15.